

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Quomodo quis in materiis purè spiritualibus dilatare se debeat

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

finat nos subijci, æqualibus verò aut inferioribus omnino nos obedire veter.

7. Effectus humilem istam submissionem *Effectus.* atque obedientiam simplicissimam consecuti sunt isti :

1. Ineffabilis in æternum Patrem redundans gloria.

2. Innumeri virtutis ejusdem actus à plurimis sanctis Religiosis exerciti.

3. Additus Religioso cuius virtutem istam imitandi affectus.

8. Tandem supra vitam suam reflexionem *Profectus.* faciet, ut quantum à perfecta Salvatoris sui, hac in virtute, imitatione absit, intelligat, simulque quam firmum virtutis illius exercendæ propositum elicere debeat, considerabit.

*Quomodo quis in materiis purè spiritua-
libus dilatare se debeat.*

QUOD si verò meditatio instituatür circa materiam purè spiritualem, ut v: g. circa aliquod è beneficiis divinis, aut circa quamvis virtutem, considerare oportebit,

1. Rei ipsius naturam sive essentiam, id est. quidnam ipsa sit propriè in semetipsa considerata.

2. Nomina, quibus insignitur, si illa consideratione dignum quid comprehendant.

3. Causas quæ illam producant.

4. Proprietates illius & effectus.

5. Finem, quem spectat.

Deinde peculiarius considerare quis poterit?

6. Exempla, quæ rei illius habemus in vita

Christi aut quænam circa illam ex verbis illius elicere possimus documenta.

7. Considerare nos oportebit, quomodo illa hæctenus nos observaverimus.

8. Qualiter circa illa impofterum affectos nos esse conveniat.

9. Modum & media ex illis desideratum fructum eliciendi.

Res patebit hoc exemplo.

*Natura
beneficii.*

Meditaturus v. g. beneficium vocationis tuæ ad statum Religiosum considerabis :

1. Beneficii illius naturam, seu quid sit in seipso consideratum, esse videlicet miserarum animarum nostrarum à certissimo interitu ereptionem, ac liberationem, & collocationem illarum in loco securitatis, ubi habituræ non sint, nisi bona exempla, atque alia sufficientissima salutis suæ media.

Nomina.

2. Nomina, quibus ipsum insignitur; illud videlicet secundum baptismum, mortem civilem, omnibus rebus factam renunciationem, atque ad vitam alteram meliorem resurrectionem &c. appellari consuevisse.

Causa.

3. Causas illius; esse videlicet Deum, qui in nobis pro infinita misericordia sua excitat hanc mundo renunciandi voluntatem, atque esse idcirco insigne munus ab ingenti illius erga nos amore profectum, sine ullis nostris meritis, cum illum nos è contra sæpiùs malitiosissimè offenderimus, atque ita ad nos justissimè deferendos & perditioni relinquendos provocaverimus.

4. Pro-

4. Proprietates illius & effectus, qui consistunt in eo, quod nos inducat ad mundi delicias contemnendas, & pœnitentiam magnis animis amplexandam, mentes nostras ad cœlestia erigat, omnium terrenorum oblivionem in illas inducat, omnemque in animis nostris parentum, amicorum, consanguineorumque memoriam aboleat & obliteret, nosque Deo sic intimè conjungat &c.

Proprietates & effectus.

5. Finem illius, quem respicit, qui in eo situs est, ut simus sancti, magisque vivamus cœlo, quam terræ, continuo & sine intermissione mortificantes sensus ac passiones nostras, & corda nostra à minimis etiam imperfectionibus ita perfectè emundantes, ut Deo evadamus, quantum fieri potest, simillimi.

Finis.

6. Ea, quæ fecit Christus, fortassis hic locum non habent, quia ipse mundo se non subduxit, uti facere solent Religiosi, nisi spatio quadraginta dierum, quos in deserto transegit; attamen omnibus, perfectionem assequi qui voluerint, mundum ut relinquere, suavit, dicens: *Qui non renunciat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Veni separare hominem adversus patrem suum, & filiam adversus matrem suam, & nurum adversus socrum suam. Et qui amat patrem aut matrem plusquam me, non est me dignus.*

Luc. 14.

35.

Matth. 10.

35. & 37.

7. Deinde considerare nos oportebit, quid hætenus de tanto tamque inæstimabili beneficiis;

nos ad sanctum statum illum vocantis correspondere voluntati, ac tandem, quem ex illis considerationibus elicere nos oporteat fructum, quæque nobis illum consequendi media sint assumenda.

*Industria
se dilata-
tandi.*

Exempla ista, unà cum formulis in fine tractatus hujus subjiciendis, Fratribus nostris intellectum aperient, atque illis super re quolibet se facilius extendendi modum suggerent. Atque ut continuandi discursum industriæ illis suppetant, poterunt quandoque alloqui semetipsos, aut animam suam in particulari, aliàs ad Deum aut unam è sacratissimis personis vivificæ Trinitatis, quandoque etiam ad Salvatorem nostrum Christum Jesum, aliàs quoque ad B. V. Mariam aut sanctos Angelos, potissimum tutelarem suum, discursus suos dirigent, quasi certas quasdam ipsis proponendo quæstiones. Imò etiam ad ipsas aliquando creaturas insensibiles, quasi ipsas interrogando, & ab ipsis responsum ferendo, convertere sese poterunt, ad eum modum, quem poterunt observare in tractatu primo in discursibus illis, quos ibi efformavimus super Novitiorum vocazione, sicut & super mundi miseriis, & sicut etiam advertent in tractatu subsequenti in illis, quæ ibi proponemus, exercitiis compunctionis.

Tract. 11.

Tract. 5.

Utilissimum etiam, maximeque illis erit proficuum, si quandoque quasi in præsentia Dei se constituent, velut reos coram suo Judice, à quo aut absolutionis sententiam expectent aut condemnationis, qua in dispositione loquentur cum Deo magno cum metu,
hu-

humilitate & reverentia. Aliàs se præsentabunt, quasi ægros coram pleno charitatis Medico, cui vulnere sua ac morbos aperiant. Quandoque etiam veluti pauperes ac mendicos coram divite quopiam pleno compassionis. Nonnunquam etiam tanquam discipulos coram suo Magistro, à quo illuminari petant & instrui. Subinde tanquam amantissimi filii Patrem suum cœlestem filiali cum amore, respectus ac fiduciæ pleno, alloquentur. Aliquando etiam loquentur ei tanquam sincerissimo optimoque amico, cui dubia sua proponent, ut illius reportent consilium, sua exponant desideria, ut obtineant auxilium, suas aperient necessitates, ut consequantur levamen, hæcque omnia quivis faciet secundum interiores suas, quas in se experitur quisque, dispositiones. In omnibus enim præceptis illis, quæ hic nos statuimus, id unum semper supponimus, Spiritum videlicet sanctum primum esse ac principalem divini istius exercitii Magistrum: ideoq; omnia exercitia nostra illum solum spectare debent, ut removeamus obstacula, quæ illum impedire possent, quominus in nobis illa lumina, illos actus, illosq; quos nobis communicare voluerit, affectus producat.

CAPUT VII.

Methodus in quibusdam in particulari materiis observanda.

Tamen si quacumque de re institui possit meditatio, cum nulla in mundo sit creatura,